Nr. 23
5 JUNI 1965
VERSCHIJNT WEKELIJKS

SJORS

VAN DE REBELLENCLUB

PARKIETEN

zijn leuke huisdieren

De laatste jaren is de belangstelling voor het houden van parkieten steeds groter geworden. Waarschijnlijk komt dit omdat parkieten van die gezellige druktemakers zijn, die de hele kamer met hun gekwebbel vullen. Bovendien is het houden van parkieten heel eenvoudig en zijn de algemeen bekende soorten tamelijk goedkoop. Natuurlijk zijn er ook heel zeldzame soorten.

De grasparkiet is afkomstig uit Australië. Hij leeft er van de vele soorten graszaden en broedt bij voorkeur in de holten van de eucalyptus of witte gomboom. De eerste berichten over deze vogelsoort kwamen van de reiziger en natuuronderzoeker John Gould, die waarschijnlijk ook de eerste levende exemplaren in Europa heeft ingevoerd. De normaal in de natuur voorkomende kleur is groen, al zijn er weleens enkele gele exemplaren aangetroffen. Uit de natuurkleur zijn tot nu toe meer dan vijfendertig verschillende kleuren en kleurencombinaties gekweekt. Er zijn blauwe, gele, grijze, violette, witte en nog een groot aantal anders gekleurde parkieten te zien. Bovendien komen er elk jaar nieuwe kleuren bij. Opvallend zijn de albino's. Bij deze vogels ontbreekt de kleurstof en daarom zijn ze spierwit. De oogjes zijn in dit geval vuurrood.

Parkieten voelen zich het beste thuis in een volière. Natuurlijk kan een flinke kooi ook goed voldoen, maar in verband met eventuele jonge vogels, die toch ook een beetje de ruimte moeten hebben, raden we, wanneer het ook maar even kan, een volière aan. Een goede volière moet een binnen- en een buitenverblijf hebben. Het buitenverblijf kan het beste aan alle kanten openblijven, want wanneer het weer de parkieten niet aanstaat, blijven ze in het binnenverblijf. Het spreekt vanzelf, dat het binnenverblijf de vogels moet kunnen beschutten tegen koude en regen.

Parkieten zijn makkelijke eters. Er is in de handel speciaal parkietenzaad te krijgen. Dit is misschien wel iets duurder dan bijvoorbeeld gierst, dat ook veel gevoerd wordt, maar op de duur zullen de vogels er toch gezonder bij blijven.

Ook van groenvoer is de parkiet een groot liefhebber. Alle soorten groenvoer komen hiervoor in aanmerking. Wel moet je erg oppassen dat het groenvoer niet met insektendodende middelen bespoten is. Daarom moet alles goed afgewassen worden voor het gebruik. Er zijn vogelliefhebbers die menen, dat parkieten geen drinken nodig hebben. Dit is absoluut niet waar. Inderdaad drinken deze vogels heel weinig, maar een bakje drinken mag nooit ontbreken.

Wanneer je een parkiet goed bekijkt, zie je wel dat hij erg veel op een papegaai lijkt. Dat is niet verwonderlijk, want deze twee vogelsoorten zijn familie van elkaar. Beide hebben ook de grappige eigenschap, dat ze kunnen leren praten. Het beste lukt dit met een mannetjesparkiet. Je moet hem dan van heel jong af hebben en steeds hetzelfde woord tegen hem zeggen. Wel is het belangrijk nooit meer dan één woord tegelijk te leren. Begin je met je parkiet te leren praten, maar lukt het niet, denk dan maar dat net als mensen niet alle parkieten even spraakzaam zijn.

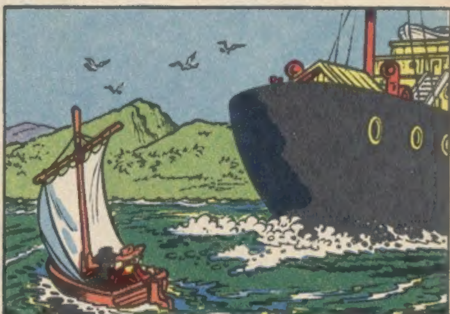

Dinkie
DOOR
CAROL VOGES

OP EEN MORGEN KIJKT DINKIE DOOR EEN PATRIJSPOORT NAAR BUITEN EN ZIET TOT HAAR VERBAZING EEN KLEINE HAVENPLAATS, DIE HALF VERBORGEN TUSSEN DE GROEN BEGROEIDE HELLINGEN LIGT.
?

DIT IS EEN GROOT MOMENT, MAKKERS! WE VAREN DE HAVEN VAN SAMBAROLA BINNEN. HET SPEL GAAT BEGINNEN!

MAKKERS, WAT VOERT DIE KLEINE ZEILJOL DIE HIER STEEDS RONDVAART IN ZIJN SCHILD? DAT ZINT MIJ NIET... DAT IS NIET PLUIS!

JA, DAAR GAAT IE WEER! WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN, KAPITEIN SALVO?
KIJKEN JULLIE ZELF MAAR, DAN KUN JE HET ZIEN!

ALS DAT HANDLANGERS VAN DE KOFFERDIEVEN ZIJN, KNIJP IK ZE TOT MOES! WAT EEN LELIJKE BENDE! WAT EEN NARIGHEID!

STILTEEEEE! RUSTIG, OPA! U SCHREEUWT DE HELE BEMANNING BIJ ELKAAR! DAN ZIJN WE HELEMAAL HET HAASJE!
IKSS..BLAW ZE GRR!..MORFSE! BLA..WAUWW!

GEEN GROTE MONDEN, MAAR STALEN ZENUWEN HELPEN ONS VERDER! ER STAAT ONS NOG HEEL WAT TE WACHTEN! REKEN DAAR MAAR OP!

DAAR HEEFT KAPITEIN SALVO WEL GELIJK IN, WANT EVEN LATER... WAT IS DAT?
KIJK EENS... EEN RODE KOFFER!

OLD SHATTERHAND
EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

TANGUA EN DE STAMOUDSTEN OVERLEGGEN WELKE MARTELINGEN ZIJ OLD SHATTERHAND ZULLEN DOEN ONDERGAAN...

PIDA WIL NIET DAT UW BOEIEN U VERWONDEN. DE TIJD VAN DE MARTELING IS NOG NIET AANGEBROKEN!

DE VROUWEN EN KINDEREN KOMEN NIEUWSGIERIG NAAR HUN GROTE VIJAND KIJKEN.

VOLGENS HET GEBRUIK VAN DE STAM WORDT DE GEVANGENE TOT HET MOMENT VAN DE MARTELING GOED VERZORGD.

WAT IS DE NAAM VAN MIJN JONGE ZUSTER?

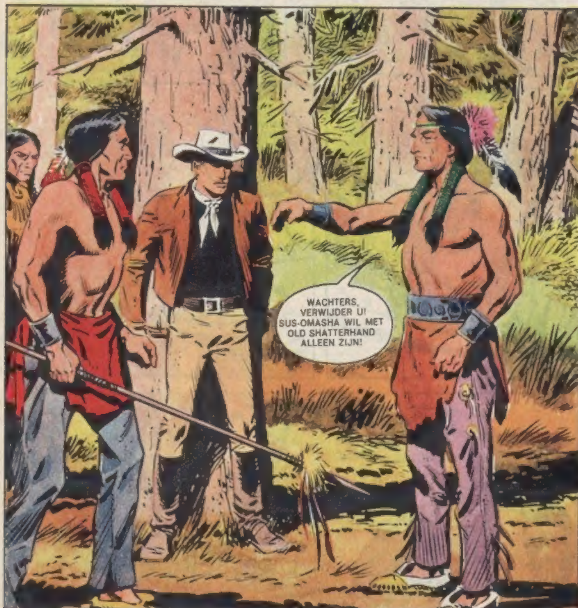

KAHO-OTO. IK BEN DE SCHOONZUSTER VAN PIDA.

IK HEB GEVRAAGD U TE MOGEN VERZORGEN, WANT IK BEWONDER UW MOED.

EINDELIJK ZIJN DE STAMOUDSTEN KLAAR MET HUN OVERLEG. HET IS DUIDELIJK DAT NOG NOOIT EEN VONNIS TEGEN EEN BLANKE ZO GEDEGEN EN MET ZOVEEL ZORG IS VOORBEREID.

WAT BESTEDEN DEZE MENSEN EEN BOEL ZORG AAN HET VONNIS!

KIJK, DAAR KOMT IEMAND AAN!

WACHTERS, VERWIJDER U! SUS-OMASHA WIL MET OLD SHATTERHAND ALLEEN ZIJN!

DE BLANKEN ZIJN DE DOODSVIJANDEN VAN DE RODE BROEDERS. ZIJ HEBBEN HUN HUN LAND ONTNOMEN EN HUN RIJKDOMMEN. . .
ARANZ. 65.

TOCH HEBBEN ENKELE BLEEKGEZICHTEN DE ACHTING VAN DE ROODHUIDEN WETEN TE WINNEN.

SUS-OMASHA HEEFT GELIJK. OLD SHATTERHAND HEEFT NOOIT UIT VRIJE WIL EEN RODE BROEDER GEDOOD.

OLD SHATTERHAND IS EEN DAPPER STRIJDER. DAAROM ZAL HIJ EEN LANGE EN PIJNLIJKE MARTELING ONDERGAAN.
OLD SHATTERHAND VREEST DE DOOD NIET.

IK WEET VOOR U EEN MANIER OM TE ONTSNAPPEN!
?!
84.

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

De dame, bij wie Angela naar binnen is gegaan, vertelt haar problemen...

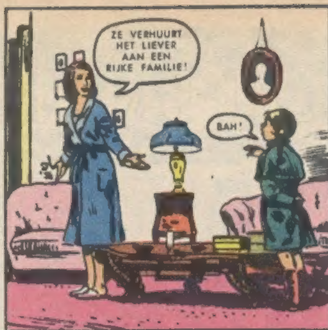

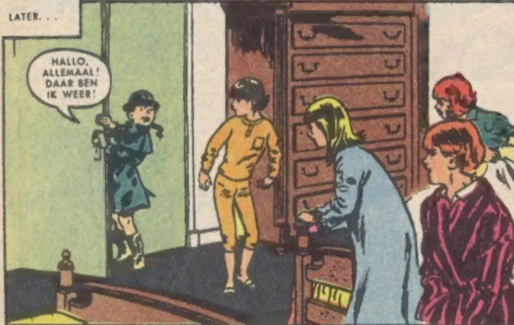

VERTEDERD KIJKT ANGELA NAAR DE SLAPENDE KINDEREN.

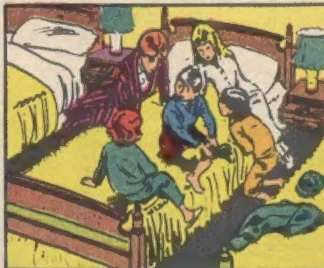

WAT ZULLEN DE VRIENDINNEN DOEN, ALS ZE ANGELA'S VERHAAL GEHOORD HEBBEN?

DE SCHIPBREUKELINGEN

NA EEN SPEURTOCHT DOOR HET SCHIP BLEEK ER NOG ZOVEEL TE ZIJN DAT WE GOED KONDEN GEBRUIKEN, DAT WE BESLOTEN EEN VLOT TE BOUWEN

TOEN ONZE BOOT EN HET VLOT VOL WAREN, GINGEN WE TERUG. DE WIND WAS GUNSTIG EN BEHOUDEN KWAMEN WE IN ZELTHEIM AAN.

HET WAS EEN BONT GEHEEL DAT WE MEEGEBRACHT HADDEN. VOLLEDIGE GEREEDSCHAPSKISTEN VAN DE SMID EN DE TIMMERMAN, EEN KOFFER VAN DE KAPITEIN MET JUWELEN, GOUDEN RINGEN, HORLOGES, SNUIFDOZEN ENZOVOORT. VERDER NOG IJZEREN STAVEN, TWEE ZAKKEN MET MAÏS EN ANDER GRAAN. HEEL WELKOM WAREN OOK DE MATRASSEN, MAAR DE GROOTSTE VERRASSING WAS WEL EEN KIST MET FRUITBOOMPJES, ZORGVULDIG VERPAKT IN NAT MOS.

GELUKKIG HADDEN DE JONGENS OP DE UITKIJK GESTAAN, ZODAT ZE ONS DIRECT MET LOSSEN KONDEN HELPEN. ZE HADDEN DE EZEL MEEGENOMEN, ZODAT WE AL EEN DEEL VAN DE LADING NAAR HET VALKENEST KONDEN BRENGEN.

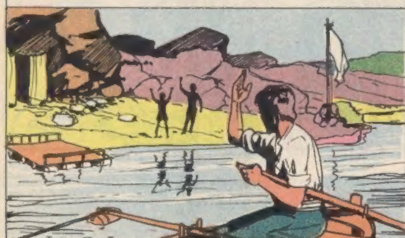
OOK DE VOLGENDE DAG BENUTTEN WE OM DE LADING NAAR HET VALKENEST OVER TE BRENGEN. DE LAATSTE DAGEN WAS HET WEER ZO RUSTIG, DAT WE DE VERLEIDING NIET KONDEN WEERSTAAN HET WRAK NOG EENS TE BEZOEKEN.

WEER DEDEN WE EEN BELANGRIJKE ONTDEKKING. ER WAS EEN AANTAL KRUIWAGENS AAN BOORD EN IN HET RUIM HAD FRITZ EEN GEDEMONTEERDE SLOEP ONTDEKT.

IK STELDE DAN OOK VOOR OM VOORLOPIG WEER ONZE INTREK IN ZELTHEIM TE NEMEN. ALS WE DAN OP HET SCHIP BEZIG WAREN, KONDEN WE BETER CONTACT MET DE ANDEREN ONDERHOUDEN.

MET DE TWEE OUDSTE JONGENS GING IK NAAR HET WRAK. OM ZO WEINIG MOGELIJK TIJD TE VERLIEZEN BLEVEN WE DAAR OOK 'S NACHTS. MIJN VROUW HAD DE VLAG GEHESEN; ALS ER ONRAAD WAS, ZOU ZE HEM STRIJKEN. TEGEN DE AVOND ONTSTAK ZE EEN VUUR EN WIJ ANTWOORDDEN MET EEN BRANDENDE SCHEEPSLANTAARN, ZOALS WE OOK VROEGER AL EENS GEDAAN HADDEN. HET WERK DUURDE VERSCHEIDENE DAGEN, MAAR EINDELIJK KONDEN WE DE SLOEP NA VEEL GEZWOEG TE WATER LATEN.

HIJ WAS EEN ENORME AANWINST EN GLEED ALS EEN MEEUW OVER HET WATER.

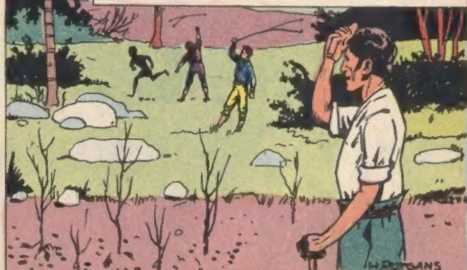
WE MEERDEN VOOR ZELTHEIM, LEGDEN DE BOOT GOED VAST EN NA HET TUINTJE TE HEBBEN BEWONDERD, DAT MIJN VROUW GEDURENDE ONZE AFWEZIGHEID HAD AANGELEGD, VERLIETEN WE HET OUDE KAMP EN VERHUISDEN WEER NAAR HET VALKENEST.

DE TWEEDE ZONDAG OP HET EILAND BRAK AAN. DE JONGENS OEFENDEN ZICH MET PIJL EN BOOG EN OM OP ALLE MOGELIJKE SITUATIES VOORBEREID TE ZIJN LEERDE IK HUN, HOE ZE MET DE SLINGER, HET ZUIDAMERIKAANSE WAPEN, MOESTEN OMGAAN.

TERWIJL DE JONGENS ZICH OEFENDEN, BEGON IK DE FRUITBOOMPJES TE PLANTEN, DIE WE NOG MAAR VOORLOPIG IN DE GROND HADDEN GEZET.

Map en moppie

HET KAMPIOENSCHAP

„KATOENBAALROLLEN"

Arizona, een van de staten van Noord-Amerika, is vooral bekend om het feit dat er veel katoen wordt verbouwd. Meer dan vijftigduizend mensen werken er in de katoen. De katoencultuur is heel oud; honderden jaren geleden hielden de Pima- en Maricopa-Indianen, de oorspronkelijke bewoners van deze streek, zich er al mee bezig.
Deze belangrijke katoenindustrie heeft haar eigen kampioenschap. Dit staat officieel bekend als het kampioenschap katoenbaalrollen en werd vorig jaar gehouden in de stad Chandler. Voor het rollen van een baal katoen zijn twee potige mannen nodig, want deze balen hebben een behoorlijk gewicht (tussen de 450 en 500 pond). Bij het begin van de wedstrijd ligt er een baal katoen op een verhoging. Twee mannen treden aan en als het startsignaal klinkt, rollen ze de baal van de verhoging af en via een tevoren uitgestippelde baan naar een platte wagen. Ze tillen het gevaarte op de wagen en zetten hem vervolgens keurig recht tussen twee andere balen in. De lengte van de af te leggen weg bedraagt ongeveer veertig meter. Het gaat er natuurlijk om, wie de baal in de kortste tijd van het begin- naar het eindpunt brengt. De twee eersteprijswinnaars krijgen samen honderd dollar, het tweede paar krijgt vijftig dollar, het derde twintig.
Er zijn bij deze wedstrijden maar heel weinig regels. Eén ervan is, dat de baal, na driemaal gebruikt te zijn, vervangen moet worden door een nieuwe. Als er namelijk een tijdje met een baal gerold is, slijten de randen en de hoeken af en verliest de baal zijn veerkracht, waardoor het haast onmogelijk is om hem in beweging te krijgen en te houden.

Twee deelnemers staan klaar voor de start. Op de achtergrond de wagen, waarop de baal katoen tenslotte moet terechtkomen.

Twee „katoenbaalrollers" in volle actie.

Hoera! GRATIS SPELDJES

BIJ

1 SPELDJE BIJ 4 PAKJES

Er zijn maar liefst vijf verschillende speldjes: **voetbal, schaatsen, zwemmen, discuswerpen** en **judo.** Leuk om te sparen, fijn om te ruilen. Vraag moeder of ze BRIO-margarine koopt en een speldje voor je meebrengt.

ZORG DAT JE ZE ALLE 5 KRIJGT!

DEZE AANBIEDING GELDT ALLEEN VOOR NEDERLAND

Toosje Tontel

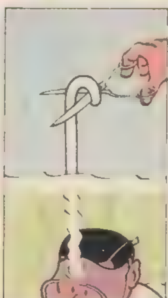

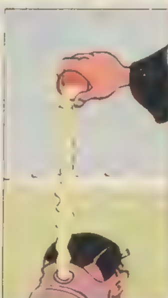

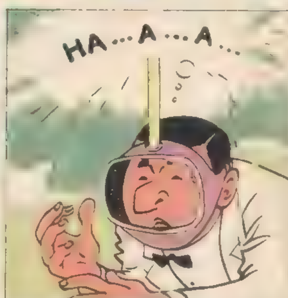

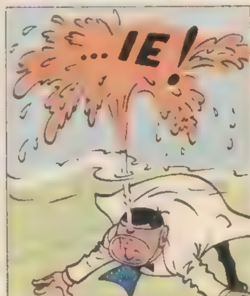

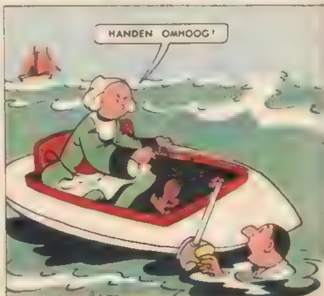

NU MOETEN DE DIEVEN NOG VOOR DE COMMISSARIS GELEID WORDEN

NAAM: MICAILLON
VOORNAAM. ALCIDE
GEBOREN: 23 FEBRUARI 1908
TE. BARZY (OISE)
NATIONALITEIT : FRANSE
ADRES: 182, RUE ICARE, BARZY
BIJZONDERHEDEN HANDTEKENING
LENGTE 1 m 62
UITGEGEVEN. 11 JUNI 1959 DOOR

BETER BEKEND ONDER DE NAAM ATHANASIUS
DRIEMAAL VEROORDEELD WEGENS DIEFSTAL.

HIJ WERD GERANT IN HET HOTEL

STAL JUWELEN EN GELD VAN DE GASTEN

VERSTOPTE DE BUIT OP EEN PLAATS
WAAR NIEMAND ERNAAR ZOCHT

MISLEIDDE
DE POLITIE . .

EN ALS DE KUST VEILIG WAS

GAF HIJ DE BUIT AAN ZIJN MEDEPLICHTIGEN .

DIE IN EEN TENT OP HET KAMPEERTERREIN
VERBLEVEN. . .

DEZ[illegible] [illegible]N ZONDER ARGWAAN TE WEKKEN

. DE BUIT ONDER WATER VERSTOPPEN

MAAR DANK ZIJ TOOSJE EN DE KINDEREN
ZIJN ZE ONTDEKT EN ZONDER UITSTEL
IN DE CEL GESTOPT. . .

WIE HAD OOIT GEDACHT
DAT WE ZOUDEN
WORDEN ONTDEKT?

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

MENEER KWEL BELT METEEN DE DOKTER VOOR BILLIES HOOFD'

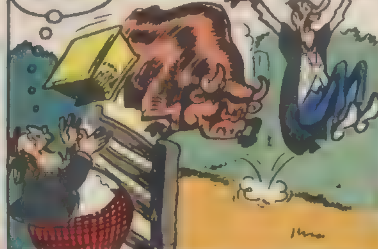

JONGENS WORDEN BIJNA NOOIT KAAL' HIJ MOET OVERSPANNEN ZIJN' HIJ MOET RUSTEN EN VEEL ETEN IK KOM STRAKS WEL KIJKEN'

DUS
KEUK
HIER IS EEN LEKKERE PICKNICK' VERGEET JE ZORGEN EN RUST GOED UIT'
GE WELDIG'

IK KAN HET MISSCHIEN BETER VOOR JE DRAGEN'

HET WORDT TIJD DAT IK MENEER KWEL KWIJTRAAK'

ZULLEN WE DOOR DE WEI GAAN, MENEER?
NATUURLIJK, BESTE JONGEN'

GELUKT' IK DACHT WEL DAT DIE OUDE STIER ER ZOU ZIJN'
HÈÈÈLP

IK BEN GENOEG UITGERUST' SNEL NAAR MIJN KAMER TERUG'

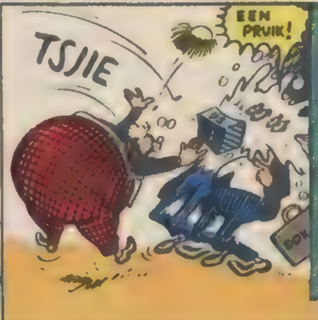

CHOCOLADE' IJS'
IJS

ONDERTUSSEN HAALT DE BOER ZIJN STIER WEG' DE DOKTER NADERT
MEERIJDEN, MENEER KWEL? WEET U WAAR DIE ZIEKE JONGEN IS?
GEEN IDEE'

OEI, VLUG MIJN PRUIK OPZETTEN'
MISSCHIEN IS HIJ IN ZIJN KAMER!

O, HIJ ZIT VERKEERD OM'

HIJ KRIEBELT IN MIJN NEUS...
HAAA
IJS

TSJIE
EEN PRUIK!

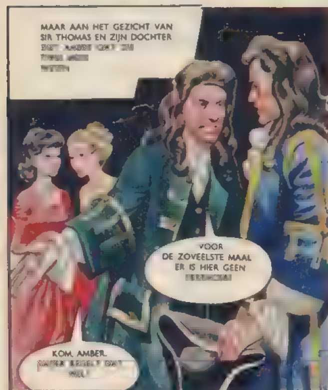

ER MANKEERT HEM NIETS'
DAT KOMT NOG WEL'
HÈÈÈLP

Amber verkeert

***

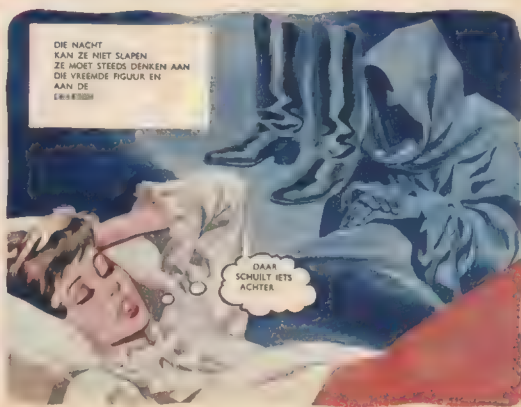

in moeilijkheden

TIGER JOE en

N'Mango die zogenaamd lid is geworden van de sekte der luipaardmannen is doorgedrongen op een eiland in een rivier waar in een grot vreemde dingen gebeuren

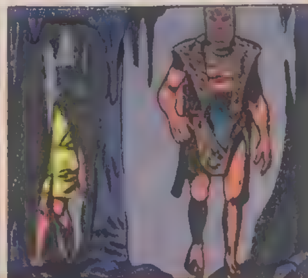

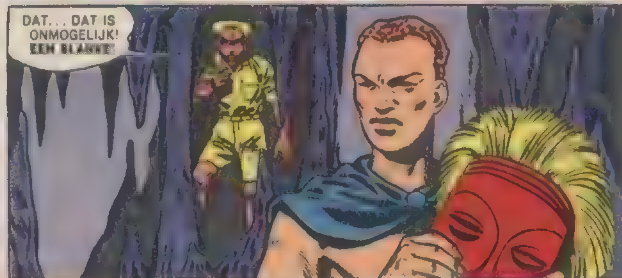

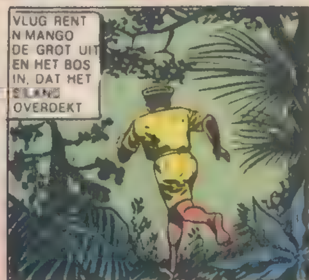
de luipaardmannen

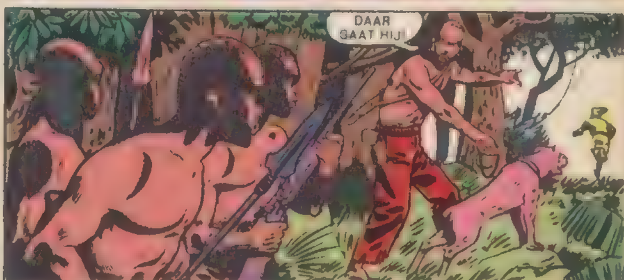

Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, bevinden zich als slaven aan boord van een Romeins schip, dat onderweg is naar Rome. Op een gegeven ogenblik wordt het schip aangevallen door piraten. De aanval wordt afgeslagen en omdat de jongens zich moedig geweerd hebben in de strijd, krijgen ze van de kapitein, Frontus, de toezegging dat ze bij aankomst in Rome hun vrijheid zullen herkrijgen. Onderweg doet het schip het eiland Sardinië aan. Hier gebeurt iets ernstigs, maar de jongens weten nog niet wát

7

ONDER DE ADELAAR

DOOR H.R.POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

Het was nog donker toen ze weer wakker werden, opgeschrikt door de levendige drukte die er aan boord heerste. Onmiddellijk drong het tot hen door dat het schip weer zee had gekozen. Ze sprongen overeind en renden de kombuis binnen, waar ze Jon met een bezorgd gezicht voor zijn houtskoolvuur aantroffen, op wacht bij een pan melk die op koken stond.

,,Wat is er aan de hand, Jon?" vroeg Eddi ongerust.

,,Het begin is er, jongens," antwoordde de kok knorrig. ,,Maar niemand weet wat het eind zal zijn."

Bryn en Eddi keken hem schaapachtig aan. Zulke geheimzinnige uitspraken waren ze van hun metgezel niet gewend. Ondertussen begon de melk te koken. Jon schonk zwijgend een grote beker vol en overhandigde deze aan Bryn. ,,Hier," zei hij nors. ,,Breng dit maar naar de kapitein. En een beetje vlug."

Bryn wist niet meer wat hij ervan moest denken, maar hij haastte zich om de ongebruikelijke opdracht uit te voeren. Hij kreeg evenwel niet de gelegenheid tot de kapitein door te dringen. Bij diens hut aangekomen werd hij tegengehouden door een man die hij niet kende. Het was een klein en dik heerschap met een rood gezicht en gehuld in een mantel van de soort die alleen heelmeesters droegen. Zonder een woord te spreken, nam hij de jongen de beker melk af, keerde zich om en sloot de deur achter zich. Even slechts ving Bryn een glimp van de kapitein op. Frontus zat moeizaam overeind in bed. Hij had donkere kringen onder zijn ogen en zijn gezicht zag lijkbleek. Toen Bryn onthutst naar de kombuis terugkeerde, begon Jon juist Eddi over de loop der gebeurtenissen in te lichten.

,,Frontus was altijd veel te onvoorzichtig als hij aan wal ging," legde hij uit. ,,We hebben hem vaak genoeg gewaarschuwd, maar telkens lachte hij ons in ons gezicht uit. Hij was erg zeker van zichzelf en liet zich door niemand schrik aanjagen. Nou, gisteravond dwaalde hij op de een of andere manier plotseling een eind van de rest van de bemanning af. Het was vlak bij een donkere gang naast een herberg. Voordat we goed en wel beseften wat er gebeurde, had iemand hem een messteek in de rug toegebracht. Daarna werd hij de gang ingesleept en van al zijn geld beroofd."

,,Ligt hij op sterven?" vroeg Eddi met bevende stem.

,,Ik weet niet wat ik ervan zeggen moet. Het enige dat vaststaat is, dat het een ellendige geschiedenis is en dat niemand kan voorspellen hoe het zal aflopen. Als Frontus het haalt, is het een dubbeltje op zijn kant. We hebben gezorgd dat hij een heelmeester kreeg, dat wel. Frontus wilde meteen het naadje van de kous weten, maar met die vreemde snuiter kwam hij niet veel verder. De man bromde maar wat onverstaanbare taal toen de kapitein hem commandeerde om precies te vertellen wat hem mankeerde. Maar ik vermoed dat de kapitein deksels goed heeft begrepen wat die pillendraaier hem niet wilde vertellen. Hij heeft hem een flinke beloning in het vooruitzicht gesteld als de man meevoer naar Rome om hem te verzorgen en vervolgens heeft hij het bevel gegeven om onmiddellijk het anker te lichten. Hij zei dat hij nog eenmaal de Tiber wilde terugzien voordat hij zou sterven."

Nu pas merkte Jon dat Bryn al lang terug was. ,,Hoe maakt de kapitein het?" vroeg hij bezorgd. ,,Heb je hem nog gezien?"

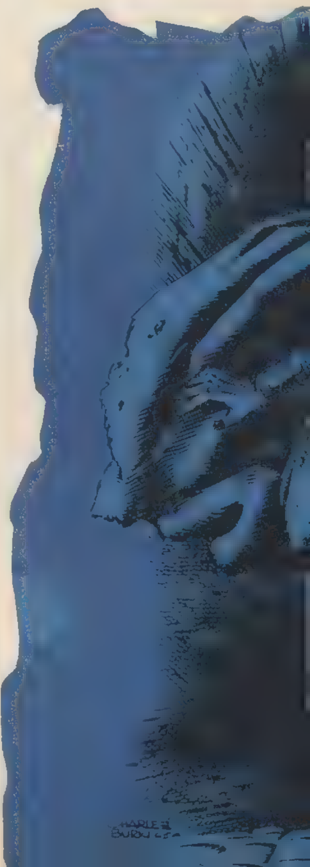
,,Ja," luidde het antwoord. ,,Hij ziet er heel ziek en verzwakt uit."

,,Wat zei de heelmeester ervan?"

,,Niets. Hij heeft geen woord losgelaten."

Jon liet een minachtend gebrom horen. ,,Die pillendraaiers ook!" zei hij met een stem vol afschuw. ,,Ik heb er nooit een ontmoet die zijn vak verstaat. Ieder rechtgeaard zeeman weet hoe hij met een gehavend schip moet omspringen, maar ik moet de eerste heelmeester nog zien die een gehavend mensenlichaam weer op gang krijgt. Die kerels laten je zwaar betalen, maar

Het was vlak bij een donkere gang naast een herberg

voor de rest doen ze niets anders dan afwachten. Als de goden je goed gezind zijn, kom je erbovenop, anders heb je pech gehad."

Benedendeks werden de galeislaven tot de uiterste krachtsinspanning aangezet en het schip schoot met een indrukwekkende vaart door de golven. Heel de volgende dag werd er bijna zonder ophouden doorgeroeid. Maar toen de zon onderging, zag de opzichter geen kans meer om nog enige arbeid van betekenis uit de broodmagere lijven te persen. Al spoedig bleek trouwens dat er geen reden meer was voor zoveel haast. Frontus zou zijn laatste wens niet meer in vervulling zien gaan. Hij stierf nog voordat het donker was. De kust van zijn geboorteland was nog niet een boven de horizon verschenen.

Volgens het gebruik van die tijd werd het lichaam van de dode na te zijn gewassen in enkele met was ingesmeerde doeken gewikkeld. Daarna werd de deur van de kapiteinshut in opdracht van de heelmeester verzegeld.

Bij het krieken van de dag zette het schip zijn reis naar Rome voort. Behalve de matrozen die de toebereidselen troffen voor de begrafenis van hun kapitein en de man die het toezicht op de slaven hield, kregen zo weinig mogelijk leden van de bemanning het droeve nieuws te horen. De ervaring had namelijk geleerd dat in dergelijke gevallen de orde aan boord vaak moeilijk was te handhaven, omdat er niemand meer was aan wie de zeelieden verantwoording schuldig waren. Toch duurde het niet lang of het bericht van Frontus' dood lekte op de een of andere manier uit. Toen hij dat merkte voelde de heelmeester zich geen seconde meer op zijn gemak en hij vroeg zich kennelijk meer dan eens af of hij zijn geliefde Sardinië nog wel ooit zou terugzien.

Het viel gelukkig nogal mee. Of het nu kwam doordat ze de nagedachtenis van hun gestorven aanvoerder niet wilden kwetsen of doordat ze zo dicht onder de kust van hun vaderland voeren, bleef een geheim, maar een feit was dat de matrozen zich opmerkelijk normaal gedroegen. Er werd wat minder hard gewerkt en wat meer ruzie gemaakt dan gewoonlijk, maar van ernstig verzet was geen sprake. Toch dankte de heelmeester de goden uit het diepst van zijn hart toen ze eindelijk in Ostia aankwamen. Er werd meteen begonnen met het lossen van de lading, die bestond uit koren, vlees en tin uit Brittannië en katoen, leer en gedroogde vruchten uit Mauretanië.

Terwijl dit karwei in volle gang was, kwamen de familieleden van Frontus om het lijk van de kapitein over te brengen naar de begraafplaats. Zodra deze plechtigheid ten einde was, keerden ze terug naar het schip, waar ze al spoedig verwikkeld raakten in een hevig gekijf over de verdeling van de bezittingen van de overledene. Er was bij alle verschil van mening maar één ding waar ze het over eens waren: het schip en al de slaven die erbij hoorden, moesten worden verkocht.

Vergeefs sprong Jon voor de beide jongens in de bres. De ambtenaren die het toezicht hielden op de verdeling van de erfenis, wilden niet eens naar hem luisteren en zonder dat hij er verder iets tegen kon doen, werden Eddi en Bryn in gezelschap van de galeislaven overgebracht naar Rome om daar op de markt te worden tentoongesteld, in afwachting van een koper. Toch liet Jon zich hierdoor niet uit het veld slaan. Eerst zamelde hij geld in onder de leden van de bemanning, daarna deed hij de tuniek van Bryn tegen een flinke prijs van de hand en tenslotte legde hij het grootste deel van zijn zuur verdiende loon erbij, zodat hij een flink bedrag bij elkaar had. Met deze som op zak volgde hij het transport naar de stad. Jammer genoeg had hij geen tijd om zijn spaarduiten aan te spreken, die hij op vele mijlen afstand in bewaring had gegeven op een veilige plek in de tempel van Clostra. Niettemin beschikte hij over voldoende middelen om de zaak voor te leggen aan een advocaat, die op zijn beurt een aanklacht indiende bij de rechter Peregrinus, wiens taak het was de belangen van buitenlanders, die in Rome in moeilijkheden kwamen, te behartigen. De advocaat deed zijn uiterste best voor de beide jonge Britten, maar tegen het ontbreken van bewijsstukken was ook hij niet opgewassen. De rechter was niet gemachtigd de jongens en Jon op hun woord te geloven en Frontus had zijn beslissing nu eenmaal niet op papier gezet. Het eind van het liedje was dan ook dat de aanklacht werd afgewezen. Zonder veel omhaal werden Bryn en Eddi met tientallen anderen als schapen in een hok opgesloten. De volgende dag zouden ze worden verkocht aan de meestbiedende.

Dodelijk ongerust en de wanhoop nabij lagen ze urenlang op een laag smerig stro, vervuld van de somberste voorgevoelens over wat hun te wachten stond. Jon bleef voortdurend in de weer om hen naar vermogen bij te staan. Na veel gepraat slaagde hij erin een van de opzichters om te kopen en de jongens een mand vruchten te laten bezorgen. Koppig weigerde hij met de rest van de bemanning naar het havenkwartier terug te keren en hij bleef de hele nacht in de buurt van de plaats waar de slaven werden gevangengehouden. Hij dacht er eenvoudig niet

over om weer aan het werk te gaan voordat hij wist welk lot zijn beide vriendjes boven het hoofd hing.

De volgende morgen ging hij reeds in alle vroegte naar het marktplein, waar hij zich zoveel mogelijk op de hoogte stelde van de eisen die de toekomstige kopers aan hun slaven stelden. Toen de menselijke koopwaar uit de hokken werd gehaald, probeerde hij de aandacht van de jongens te trekken, maar het gelukte hem niet dicht genoeg bij hen te komen. Hij had hun graag het gevoel gegeven dat ze tenminste nog één vriend in deze vijandige stad hadden, maar de mensen dromden in grote menigten rondom de veilingplaats samen en hij moest zich met een bescheiden plaatsje in de achterste rijen tevredenstellen.

Eerst werden de oude en ziekelijke slaven verkocht. Dezen kwamen voornamelijk terecht bij lieden die op koopjes uit waren. De gezonde, jongere slaven zouden niet voor de middag aan de beurt komen. Tegen die tijd kwamen de meer gefortuneerde burgers van Rome opzetten om te kijken of er iets van hun gading bij was. Ook Eddi en Bryn moesten zolang op hun lot wachten. In het hok naast het hunne werd een groep sterke jonge kerels uit Gallië en West-Brittannië door een opzichter gereedgemaakt om te worden geveild. Hun voeten werden in heet water gedompeld en daarna werd zachte kalk onder hun voetzolen en onder de nagels van hun tenen gesmeerd. Toen het tijdstip was gekomen waarop ze werden voorgeleid, wees de afslager luidruchtig op hun schone voeten, die volgens hem het bewijs leverden dat deze jonge barbaren pas in het land waren en nog niet eerder aan iemand hadden toebehoord.

„Koop geen tweedehands slaven, mensen. Loop niet de kans dat ze door vroegere meesters zijn bedorven," riep de man uit. „Ik heb hier kersverse waar, sterke knapen die u naar uw hand kunt zetten. Treuzel niet te lang, want dit is de laatste lading nieuwe slaven van dit seizoen." Weer wees hij naar hun voeten. „Kijk zelf maar. Ze hebben de witte klei van hun geboorteland nog aan hun voeten zitten. Kom erbij, mensen, eer het te laat is. Grijp uw kans."

Toen Eddi en Bryn aan de verzamelde menigte werden getoond, stond Bryn met gebogen hoofd somber voor zich uit te staren, met een verbitterde trek om zijn mond. Iemand kwam met vorsende blik op hem af, priemde hem met zijn wandelstok tussen zijn ribben en betastte zijn spieren, maar de jongen gaf geen enkel teken van verzet. Hij was er zo beroerd aan toe, dat zelfs deze minderwaardige behandeling hem niets meer deed. De aspirant-koper mompelde iets tegen de boekhouder die hem op de hielen volgde, en begaf zich daarna naar de tafel waarop men Eddi had neergezet. Hij kneep Eddi nadenkend in zijn kuiten, maar op hetzelfde ogenblik gaf de knaap de man een trap in het gezicht, zodat hij achterover viel. De opzichter dacht geen seconde na en diende de jongen een striemende klap met zijn zweep toe. Eddi draaide zich vliegensvlug een halve slag om en sloeg hem met zijn geboeide vuisten de zweep uit de handen.

Aangelokt door het tumult, kwamen de mensen van alle kanten toestromen om van het ongewone tafereel getuige te zijn..

Met ogen die vuur schoten en met overslaande stem schreeuwde Eddi de kijklustigen toe: „Ik ben evenmin een slaaf als jullie, luie dikzakken! En als een van jullie het lef heeft om me te kopen, kan hij erop rekenen dat hij nog niet klaar met me is. Als jullie niet oppassen, roei ik jullie stuk voor stuk uit, met je hele familie erbij. Ik zal jullie je huis boven je hoofd afbranden, ik zal..."

De helpers van de opzichter trokken hem van de tafel en haalden, terwijl hij op de grond verwoed lag tegen de spartelen, zijn ketenen en boeien nog wat vaster aan.

Hij zei dat hij nog eenmaal de Tiber wilde terugzien voordat hij zou sterven.

Te midden van al deze opschudding was Jon erin geslaagd naar voren te dringen.

„Eddi!" fluisterde hij dringend. „Eddi! Ik ben het, Jon! Luister nou eens, jongen. Je moet rustig blijven. Ik weet hoe moeilijk je dat valt, maar het móét. Als je zo doorgaat, sturen ze je regelrecht naar de arena. Hoe kalmer je je gedraagt, des te eerder komt je kans."

Eddi kreeg de vreemde gewaarwording dat hij dwars door een rode mist heen het vertrouwde gezicht van Jon langzaam op zich af zag komen. En ofschoon hij zijn uiterste best moest doen om niet weer ten prooi te vallen aan een uitbarsting van woede, begon de betekenis van de woorden die de

De opzichter dacht geen seconde na en diende de jongen een striemende klap met zijn zweep toe.

kok tot hem sprak, geleidelijk tot hem door te dringen. Ten langen leste knikte de jongen ten teken dat hij zijn vriend had begrepen, en hij gaf zijn verzet op. Toen hij weer overeind werd gehesen, gedroeg hij zich rustig en volgzaam en verdroeg zwijgend de mishandelingen die hem werden aangedaan, zodat de nieuwsgierigheid van verschillende omstanders plaats maakte voor bewondering voor zijn uithoudingsvermogen. Tenslotte werd hij weer in een van de hokken gestopt. Daar ging hij met een diepe zucht op de grond zitten, in bange afwachting van de dingen die komen zouden. Hij verwachtte elk ogenblik een nieuwe inspectie en hij had zich ermee verzoend om deze gelaten te ondergaan. Maar het was te laat. Er was niemand meer die zich nog voor hem interesseerde.

In een poging om de normale gang van zaken te herstellen richtte de veilingmeester zijn aandacht op Bryn. Hij somde diens kwaliteiten uitvoerig op en nodigde vervolgens het publiek uit een bod op de jongen te doen. De eigenaar die Bryn eerder had onderzocht, noemde voor de vuist weg een prijs.

Op dit ogenblik trok een levendig mannetje met een pienter uiterlijk de veilingmeester aan de mouw van zijn tuniek. De nieuwkomer droeg een onderscheidingsteken waaruit bleek dat hij behoorde tot het huishoudelijk personeel van een vooraanstaand ingezetene, de patriciër Sempronius Maximus. Hij richtte zich met ingehouden stem tot de man die Bryn stond aan te prijzen.

„Is dit de plaats waar de Britse slaven worden verkocht?" vroeg hij.

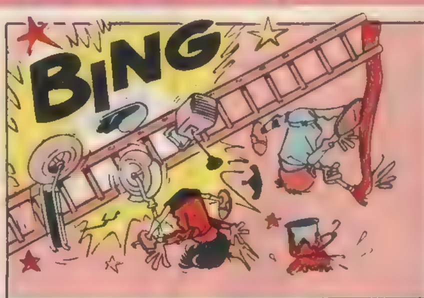
De veilingmeester liet een vluchtige blik over het onderscheidingsteken glijden en antwoordde op rustige en beleefde toon: „Ja, dat is het inderdaad. Mijn gilde is zo gelukkig geweest om de laatste lading in haar geheel te kunnen kopen. We doen ze vandaag van de hand. Anderen zijn er op het ogenblik niet in de stad te krijgen."

Zonder verdere vragen te stellen, wrong de bediende van Sempronius Maximus zich weer door de menigte. De veilingmeester keek hem ietwat verbluft na en zag hem een draagstoel naderen, die op een hoek van de hoofdstraat was neergezet. Daarna ging hij verder met de verkoop, maar onderwijl bleef hij uit zijn ooghoek de draagstoel voortdurend in de gaten houden.

WORDT VERVOLGD

De club van vijf

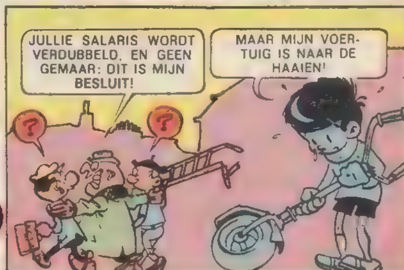

Rik is nu bezig aan zijn opdracht. Hij heeft daartoe een gemotoriseerde autoped gebouwd

IK MOET WEER HELEMAAL OPNIEUW BEGINNEN...

ENFIN, NIKS AAN TE DOEN!

IK GA DOOR HET PARK TERUG. MIS-SCHIEN DOE IK DAAR INSPIRATIE OP...

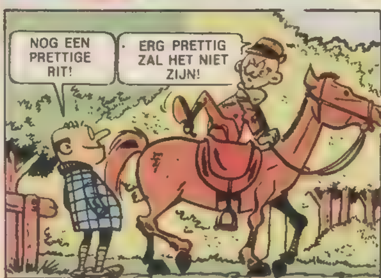
NEE, MIJN BESTE, PAARDRIJDEN IS LANG GEEN PRETJE!

RUITER-PAD

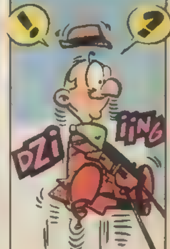

KLAAR... EN NET OP TIJD! DAAR KOMT DIE MENEER MET ZIJN GEVOELIGE SPIEREN!

DZINooo...

VREEMDE WERELD ONDER WATER

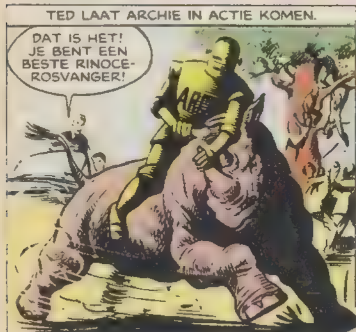
Op het vaste land laat de natuur ons vaak de meest verrassende dingen zien. Vreemde planten en dieren die zo'n merkwaardige levenswijze hebben, dat het haast niet te geloven valt. Maar de wereld onder het wateroppervlak heeft ook grote geheimen te verbergen en pas de laatste jaren zijn we werkelijk bezig om achter de vele onderwaterraadsels te komen.
Eén van de kleinste zeediertjes is ondanks zijn formaat toch bijzonder opvallend, het koraaldiertje. Wanneer je een koraaldiertje ziet, is het haast niet te geloven, dat een zo fijn en mooi gekleurd stengeltje geen bloempje, maar een diertje is. Maar de onschuldige bloemkelkjes zijn in werkelijkheid kransen van vangarmen, die loeren op prooi.
De koraaldiertjes zijn erg familieziek en leven altijd met miljoenen bij elkaar. Hun aantal wordt op de duur zo groot, dat er een heel eiland kan groeien. Het mooiste voorbeeld is wel het Grote Barrièrerif, dat bij de Australische kust ligt. Dit eiland, dat uit miljoenen gestorven koraaldiertjes bestaat, is ongeveer twee kilometer lang. Het wordt steeds groter, want onder water leven weer miljoenen van deze diertjes, die op hun beurt afsterven en verstenen, en zo gaat het, wanneer de temperatuur van het water geschikt voor de gevoelige diertjes is, steeds maar door en ontstaan steeds weer nieuwe eilanden of worden de bestaande verder vergroot. Wanneer je in één van de tropische zeeën een kijkje onder water zou nemen, heb je kans dat je koralen van de meest uiteenlopende kleuren en vormen zou zien. Er zijn bloedkoralen, andere lijken op enorme vazen, sommige lijken op de horens van een heel groot hert en weer andere lijken door hun vorm en kleur op een brok zacht glanzend goud. Ook zijn er koralen die de vorm van vogelveren hebben, sommige spreiden zich uit als de bladen van een waaier. Dan zijn er handvormige koralen, terwijl er ook soorten zijn, waarbij het lijkt of ze van kurk gemaakt zijn. Ook de muziek ontbreekt onder water niet, want er is een koraalsoort die precies op de pijpen van een kerkorgel lijkt.
De mooist gekleurde en hardste soorten zijn geschikt om sieraden van te maken. Een koraal waar een sieraad van gemaakt wordt, moet zo hard zijn, omdat het op allerlei manieren geslepen, geboord en gepolijst moet worden, wil het uiteindelijk zijn speciale vorm en glans krijgen. Heel bekend zijn de bloedkoralen; zij hebben hun naam te danken aan de prachtige bloedrode kleur.
De mooiste soorten koralen komen van de Afrikaanse kusten en uit de Middellandse Zee.
In de tijd van de Romeinen waren de mooi gekleurde koralen ook al een benijdenswaardig bezit. Er bestond toen al een bloeiende handel in deze merkwaardige onderwaterschatten.

TED, KEN EN ARCHIE ZIJN OP JACHT NAAR DE BOEVEN RICCO EN SALANDA. DEZE SCHURKEN KUNNEN DOOR MIDDEL VAN DE GESTOLEN GROEISTRALER PLANTEN FABELACHTIG LATEN GROEIEN. NU HEBBEN ZIJ ALS ONDERDEEL VAN HUN PLAN DE DIEREN UIT DE DIERENTUIN LATEN ONTSNAPPEN.

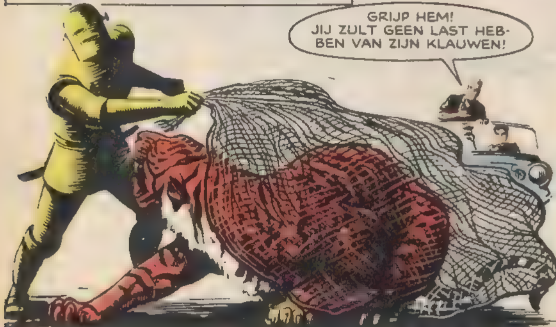
DE MAN VAN STAAL

EÉN DIER GEEFT WAT MEER LAST!
HIJ GRIJPT DIE LEEUW ZO MAAR BIJ ZIJN STAART!

ALS ALLE DIEREN GEVANGEN ZIJN, GEBEURT ER IETS VREEMDS.
WIJ ZIJN VAN DE POLITIE. WILT U MET ONS MEEKOMEN!
U VERGIST ZICH! U MOET DE BEMANNING VAN DE MOL HEBBEN!
ARCHI

KIJK EENS, ZE ARRESTEREN DE MAN VAN STAAL.
ZE ZIJN KRANKZINNIG GEWORDEN!

DIE NACHT...
LAATSTE EDITIE! DE STAAT AANVAARDT HET AANBOD VAN DE BOEVEN! HET GELD WORDT BETAALD EN ARCHIE WORDT VERNIETIGD.

NEW YORK
DE SCHURKEN PROBEREN AMERIKA IN EEN OERWOUD TE VERANDEREN. BETAAL EN VERNIETIG DE ROBOT, ANDERS...

RICCO EN SALANDA ZITTEN IN HUN SCHUILPLAATS...
ONZE EISEN ZIJN INGEWILLIGD!
DAT IS AARDIG! MAAR HOE WETEN WE OF ARCHIE WERKELIJK WORDT VERNIETIGD?

WE ZULLEN VOOR DE TELEVISIE KUNNEN ZIEN, DAT DE ROBOT DOOR EEN STAALPERSMACHINE GEPLET WORDT.
EEN LEUK KERSTCADEAUTJE!

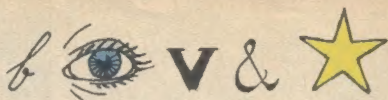

EN OP KERSTAVOND...
IN DEZE KLEREN HERKENT NIEMAND ONS!
HIER KUNNEN WE DE EXECUTIE ZIEN.

IEDEREEN VINDT HET VRESELIJK. TED EN KEN WERKEN ALLEEN MAAR MEE, OMDAT EEN NATIONALE RAMP VOORKOMEN MOET WORDEN.

Wie puzzelt er mee?

EEN WOORD-REBUS

OPLOSSINGEN VAN DE PUZZELS UIT HET VORIGE NUMMER

Visitekaartje: REISLEIDER

Woorden breien

LEEM - MELK - MERK - TREK - KRIJT. Er zijn meer goede oplossingen mogelijk.

Toevoegpuzzel

R A D A R
S T R A M
B R I E S
H E L F T
R E B U S
D R O O M
S P O E L
S P R O T

Op de middelste rij letters lees je van boven naar beneden het woord DRILBOOR.

Kruiswoordraadsel

A	D	D	E	R	S		L	A	A	G
L		O			T	O	E	N		I
P	E	P	I	T	A		E	D	E	N
E		T			N	O	D	E		D
N			E	R	G	O		R	A	S
		L		E		R		S		
V	L	O		D	O	D	E			A
L		B	R	E	L			L		L
E	H	B	O		T	O	N	E	E	L
R		E	L	K	E			E		E
K	O	S	T		N	U	A	N	C	E

RAADSEL

Ik zweef graag in de lucht,
Maar ga niet op de vlucht.
Nou ja, 'k meen niet zo gauw,
Want ik zit aan een touw;
Geen vleugels heb ik en geen poten,
Maar wel een staart, een hele grote.
De kinderen spelen graag met mij
En laten mij nooit vrij.

Wie ben ik?

NAMENPUZZEL

P A . . R M .
. . R O . T O
K O . L . . Z
O R L E . . .
. . N I . G R . D

Je ziet hier vijf namen van steden staan; vier bevinden zich in Europa en één in Amerika. Van elke naam zijn enkele letters weggelaten en door puntjes vervangen. De ontbrekende letters van elk woord afzonderlijk vormen achter elkaar gelezen een meisjes- of jongensnaam. Welke plaatsnamen zijn het?

ZOEKPLAATJE

Hoe krijgt de kok de worst terug?

Alona Wildebras

TIJDENS DE WEDSTRIJD TUSSEN DE TWEE SCHOLEN HEEFT ALONA BIJ HET SCHOONSPRINGEN HAAR HAND BEZEERD...

JE KUNT NIET VERDER MEEDOEN, ALONA!

JAWEL, JUFFROUW, IK MOET ZORGEN DAT ONZE SCHOOL WINT! TOE, MAG IK DOORGAAN!

JUFFROUW FAIRFAX OVERLEGT SNEL...

HET IS VERKEERD WAT WE DOEN, MAAR HET MOET DAN MAAR!

DANK U WEL!

EN ZO VOERT ALONA HAAR VOLGENDE SPRONG UIT...

HAAR TEGENSTANDSTER VOLGT HAAR OP DE VOET...

ONDANKS DE PIJN AAN HAAR HAND ZET ALONA ALLES OP ALLES...

IK MOET WINNEN!...

ALONA RICHARDS MET EEN ACHTERWAARTSE SALTO!

DE BEIDE MEISJES STRIJDEN VERBETEN OM DE EERSTE PLAATS EN DE EER VAN HUN SCHOOL.

EINDELIJK KOMT DE LAATSTE SPRONG.

ZAL ALONA ERIN SLAGEN OP DE EERSTE PLAATS TE EINDIGEN?

EEN DOODSE STILTE, DAN EEN FLITSENDE SPRONG EN...

BRAVO, ALONA, BRAVO!

EN DAN KOMT DE WAARDERING VAN DE JURY...

EVEN LATER ZEGT EEN STEM DOOR DE LUIDSPREKERS...

HIER IS DE EINDUITSLAG. EERSTE: ALONA RICHARDS MET 86 PUNTEN. TWEEDE: MARY NEWMAN MET 79 PUNTEN!

HOERA! WE HEBBEN GEWONNEN!

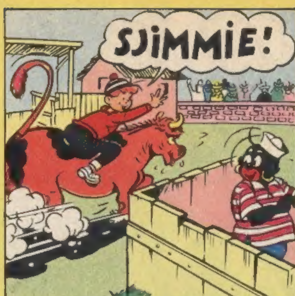
ONDER LUID GEJUICH WORDT ALONA OP DE SCHOUDERS GENOMEN...

EN TERWIJL ZE WORDT WEGGEDRAGEN...

WEL, JUFFROUW FAIRFAX, WE HEBBEN CLAYHURST VERSLAGEN!

JA, EN DAT DANK ZIJ ALONA, HET MEISJE VAN HET ZUIDZEE-EILAND!

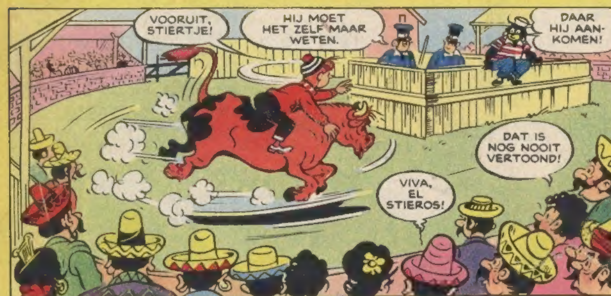

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.

